

Pollancre del Torrent de Can Pujades

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Torrent de Can Pujades, prop del camí de Can Claramunt
Alçada: 249

Coordenades:

Latitud: 41.46799
Longitud: 1.80126
UTM Est (X): 399900
UTM Nord (Y): 4591404

Classificació

Número de fitxa: 08222 - 170
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Privada
Titular: 08220A023000150000PK
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 08/03/2013 - 01:00

Descripció

Pollancre de l'espècie *Populus nigra* que es troba situat al bell mig del torrent de Can Pujades, sota el salt d'aigua artificial, a 20 metres de la mina de Can Pujades i molt a prop de l'aqüeducte de Cal Claramunt. Es tracta d'un espècimen de grans dimensions, inclinat cap el vessant d'obaga del torrent, i forma part d'una

petita pollancreda localitzada en aquest sector.

Té una alçada de 25 x 4,70 m de volt de canó i 5,20 m de volt de soca. La capçada es ovoide, força ampla i irregular. El tronc, en el seu primer tram és completament boterut i desproveït de ramificacions com acostuma a passar amb aquesta espècie, malgrat se'n dedueixen les ferides deixades per impactes rebuts degut l'arrossegament de materials durant les crescudes d'aigua en èpoques plujoses. L'heura (*Hedera helix*) s'hi ha enganxat i puja tronc amunt. A uns dos metres d'alçada, el tronc comença a enlairar-se vigorós, amb les ramificacions principals obertes i robustes. Els branquillons són molt més flexibles, brillants i tenen un color que pot oscil·lar entre el marró groguenc i el gris verdós. L'escorça, en el tram baix és bruna i arrugada, amb ferides profundes i envellides. La part superior és més grisenca però força arrugada en el sentit longitudinal del tronc. Les fulles d'aquest arbre caducifoli són simples. El limbe és de color verd, té forma gairebé triangular i s'observa per les dues cares. El marge és translúcid i lleugerament serrat. La vegetació associada al pollancre és l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*), l'esbarzer de riu o romeguera (*Rubus caesius* L.), l'heura (*Hedera helix*), l'esparreguera boscana (*Asparagus acutifolius* L.), la vidalba (*Clematis vitalba*) i el canyar (*Arundo donax*), que a diferència del canyís autòcton (*Phragmites australis*), va ser introduïda a Europa provinent d'Àsia. Com a vegetació arbòria propera hi ha pi blanc (*Pinus halepensis*), algun roure i alzina amb sotabosc ric en lianes.

Observacions:

La fusta del pollancre és de color groc molt clar, poc densa, tova i elàstica per la qual cosa és apreciada en la construcció de caixes d'embalar, palets, caps per a formatges, llumins, pasta de paper, escuradents, etc.

Història

El pollancre és un arbre forani plantat el més sovint per l'home per aprofitar-ne la fusta o bé en menor quantitat plantats amb intencions reforestadores i que en trobar un ambient idoni han esdevingut subespontanis.

